

८८८८८

સાબ પૂજા વીસેની કથા.

સાવશે, રડાવશે, રમાડશે. પાકું પૂકું ત્રણસો પૃષ્ઠ
કિમ્મત હશે આના દરેક પૃષ્ઠ પર જુદું.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈ સંગ્રહ

7-12-1969

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક C-(-)99 વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ભા. ૨ ત ૩૧૫૧

વિષય ૬-૩૨૧

ગાંડીવ પત્રકામાળા.

ભારત કીર્તન.

સ્વદેશ ભાવનાને પ્રેરનારાં કાવ્યોનો સંગ્રહ.

ભારત હમારા દેશ હય.

ભારત હમારા દેશ હૈ, હિત ઉસકા નિશ્ચય સાહેબ,
ઉસકે હિતકે કારને, હમ કુછ ન કુછ કર જાવે,
ભારત હમારી માતૃભૂમિ, ઉસકા ઝણુ હમ પર હૈ બહુત,
ઉસકે મિટાનેકે લિયે હમ કુછ ન કુછ કર જાવે,
ભારતકે દુઃખપ્રદ અવનતિ પર, કયો ન અશ્રુ બહાને લે,
ઉનકો હટાનેકે લિયે હમ, કુછ ન કુછ કર જાવે,
ધર્મ વિદ્યા ઐર ધનસે, ઉન્નતિ ભારતકી હૈને,
ઉસ ઉન્નતિકે માર્ગસે હમ, કુછ ન કુછ કર જાવે.

મુધારા વધારા સાથેની ત્રીજી આવૃત્તિ ફૂલ નકલ ૧૧
સર્વ હક્ક પ્રકાશક સંસ્થાને સ્વાધીન છે.

પ્રગટ કર્તા,

ગાંડીવ સાહિત્ય મન્દિર

સુરત.

૫૬! મને ખાદીનો લાગ્યો છે રંગ.

વાહ મને ખાદીનો લાગ્યો છે રંગ
ખાદીનો લાગ્યો છે રંગ-વાહ મને.
હાથે કાંતેલી, હાથે વણેલી
હાથે શીવેલીનો સગ-વાહ મને.
જુબ્યાને રોટી, નાગાને કપડાં
ખાદી અર્પે છે આનંદ-વાહ મને.
તેજ વધારે, લાક્ષી ચટાવે
હાંકે ઉદાસીને ફાંસ-વાહ મને.
આદા બનાવે, ગ્રીષ્મ બનાવે
વળી વધારે ઉમંગ-વાહ મને.
પહેરૂ પ્રીતેથી, આહુ પ્રીતેથી
ખાદીનો લાગ્યો છે છદ્દ -વાહ મને
પહેરૂં પહેરાવું, આહું આહાહુ,
મચવું ખાદી કેરો જંગ-વાહ મને.

રેંટીયાનું ભજન.

ગાંધીએ બતાવ્યો રે, સ્વરાજ્યનો પાથો રે,
હો મારો રેંટીયો હોશ.

૧૭૭ ફૂલ નીતિદર્શ ૭ આનાની ટિકીટમાં. લખ્યો
ગાંધીવ સાહિત્ય મંદિર, સુરત.

એ રંટીયે લાલ છે અપરમપાર • ગાંધીએ
સાખી.

ભારત ભૂમિમાં નીપજે જ્યાં ત્યાં ખૂબ કપાસ
પીલીને રૂ કાઢતાં આરે પરમ દલ્લાસ
પછી એને પીંઝીરે; બરોબર વીંઝીરે,

સારી વિહું પૂણીએ હોજી. ગાંધીએ •
સાખી.

પૂણી લઈને હાથમાં ઢાંતું સુતર નિત્ય
હાથે તારો કાઢતાં ગાંધી દેશના ગીત
પછી દેશની દાઝરે, સ્વરાજ્યને માટેરે,
ફેરવું રે કાગડા હોજી.

ગાંધી:

સાખી,

વિદેશી કાપડ વિષે જાય કરોડો દામ
એ સઘળાય બચાવવા લહો રંટીયો ધામ
હાથેવણો ખાદીરે, ભરી રીત સાદીરે,
ઉંડી રૂડી નેમથી હોજી,

સાખી,

સુંદર સુતરને તાંતણે, સ્વરાજ્ય લેવા
મહાત્મા શ્રી ગાંધીજીએ ઘડ્યો રૂપાળો
નમો નમો ગાંધીને સ્નેહ દોર સાંધીરે,
જેણે પૂરા પ્રેમથી હોજી.

ઈજ્જતનો ઉધ્ધારક અને બીજા લેખે

વીર હાક એકવીસી

હાકે પૂરી વીર નર નર જાતી બહાદુર આવાર
 પરી શસ્ત્ર અમલકાર, જાતી રણશિખાં વાગીઆ.
 સાબરમતીથી ક્ષેત્રે, જાતી સરદાર,
 રેલીઆ કામકામ સ્થાપી, રાજા
 શ્રેષ્ઠ સુદર્શન કરી વળતું, જાતી રણ
 દશે દિશા લાગી ડોલ, જાતી અર, રણનાં
 શક્ત મહામ, જાતી અધવારે, જાતી મુરલીમ મનદાર
 ગાંધીજીના બન્યા ગાંધીયારે, ધર્મ શસ્ત્ર અમલકાર.—રણનાં
 ઉત્તરથી લાલા પધારીઆરે, કરી કીચલુનો સંગ,
 નહેરુએ અલ્હાબાદ ડોલાવીયું, કરી વકીલાત બધ—રણનાં.
 બંગાલમાં દેશબધુ બાગીયારે, કરી વેલવનો ત્યાગ,
 ગાંધીજીને કોહણ મોકલ્યું, છઉં દેશનો હું દામ.—રણનાં.
 મદ્રાસમાં ચાકુબ ધૂમતારે, જેને રાઘવની સહાય,
 જેલમાંજઈ પાવન થયા, નહિં માગ્યો જેણે ન્યાય.—રણનાં,
 દક્ષિણમાં કેળકર દોડનારે, જેની વાગે વીર હાક,
 તિલક જતાં જે ડગ્યા નહિ, નહિં સરકારની ધાક.—રણનાં
 દેહીમાં મશહૂર હકીમજીયે, કબોં સુસજ્જો તૈયાર,
 જાતી બનાવી આપી દેશને, જેનું નામ અમલકાર.—રણનાં.
 પી સરોજની મોખરે રે, જેને કીચલનો કંઠ,
 જાતી નારીઓ જગાડતી, જેણે સમગ્રો રંજ—રણનાં.

! વનવાસ—રણનાં શ્રીને વાંચવા લાયક ૦-૧૧-૦

મોહમયી જે મોહમારે, કીધો નિદ્રાનો ૧.
 એકે અવાજે આગળ ધર્મ, સખી ભારતની લાજ-૨
 ભાઈ ભડક્યા રંગ સખીયારે, કરી દેશનનો ત્યાગ,
 પારસી પંચને જઈ મળ્યા, લીધો ગાંધીજીનો સાથ-રણુનાં.
 રામ લક્ષ્મણની જોડલીરે, ખરા પંચના પટેલ,
 ધુમી રહ્યાછે યુજરાતમાં, કરી મૂકી રેલછેલ-રણુનાં.
 વામન યોદ્ધાવે પચમહાલનેરે, જુરેમ શાણી સરકાર,
 વેઠને લાત મારી ઠંઠથી, કયો પ્રભુ અસહકાર-રણુનાં.
 ખેડામાં ખેલતા અખબારજીરે, બની બહાદુર જીવાન.
 ગિફવાની અવ્ય ગુજરાતના નેતા સપ્ટતાલું જ્ઞાન-રણુનાં.
 કલકત્તા, રાજાના જે હૃદયે જેને એકસની સાથ,
 ભાગ્યે જીવે જીવે, થાશે જયકાર-રણુનાં
 પરધાના વાળે જીવે, જેને વંપારીનો સંગ,
 રેડીઓ પ્રમુખા, મારીને માલ કયો બંધ-રણુનાં
 હક સાંકળે હુતો જરે, બન્યા ગાંધી ફકીર,
 ગંગાના તટપર જઈ, માય આવા જે વીર-રણુનાં
 આબાલ દુષ્ટા નાદે, ખેલે રેડીઆના ખેલ
 ચુતરના તારા તાજુવા, સદુ રોડે ગાય જેલ-રણુનાં
 મારો જાહેર મરતાં શીખો રે, આંધા ગાંધીજીનો મ-
 મંદિર ગણ્યા ને વંદીને, તમે થાશે સ્વતંત્ર -
 દેશના બધુએ જાતજાતે, તજુ આપત તમ
 આંધા અવરાર નરિ નારી, જે ભારતનાં નામ

સત્યાગ્રહ

જાહેર આજ્ઞાની તકીરે ખીચી.

ગાંધીજી સાહિત્ય મંદિર શુભા.

સુતર કાંતોને

૧ બહિનો ધરીને ઉમગ, સુતર કાંતોને
નિજ કરવા નિર્મળ અંગ, રેંટીયા રાખોને.

ત્ય શિયાળ સચવાશે જેથી. મુઝે ન દુર્ગુણ એકરે,
પે વસ્ત્રો ત્યાગ કરે, તમે સમજી રૂટા વિગેક સૂતર.
૧ તેણી હવાળો પુટ્યા ન રહ્યું પાતાનું બાનર,
જેવાનો આંક રહ્યા નહિ, બન્યાં તે છેક નાશન-સૂતર.
શું વસ્ત્રોનો મોહ મટાડી મનનો કરોને નિરોધરે,
૨ સૂતર કાંતો પોતે એવા ગાંધીજીનો બાધ-સૂતર.
એ બ્યારે મનથી રામજી કરશે મદદ અપારરે
જો તવ ઉખાર થાશે, વડે મહાત્મા વારંવાર-સૂતર.
રૂપે શઈ ચક ફેરવો, સૂદર્શન શુભ નામરે,
તિજો સ્વરાજ મેળવશો, ઉરમાં ધરીને હામ-સૂતર.
એ અવશ્ય લેવું, રેંટીયા વન નિરધારરે,
ખરે તો સચવાશે, તરશે આ સંસાર-સૂતર.
ધરમાં નવ ચાલે, ત્યમ રેંટીયા વિષે ગણાધરે,
૩ સૂતર કાંતો, દુઃખ દારિદ્ર દૂર થાય-સૂતર;
કાંડું રેંટીયાનો હું, કહેતા ના આવે પાર,
સુખ એતો બાણે, જેની કીર્તિ ત્રિભુવન ગાય-સૂતર

સ્વરાજ લેવું સહેલ છે.

પરદેશી કાપડ છોડો ને સુદર ખાદી પહેરો—મારી જહેન
સ્વરાજ લેવું સહેલ છે

ભાંગકાને ફેશન છોડો, જાડી ખાદી પણ પહેરો—મારી જહેન
આગસ્ટ પરનિદા ત્યાગો, રેડીયા શું પ્રીતિ ખાંધો—મારી
ખાદીની ધુન લગાવો, ખાદીનું તાન જગાવો—મારી જહેન
ખાદી તાકા લઈ ફરજો, સડને નમ જોવા કરજો—મારી
ઘરમાં સહુને સમજાવો, ખાદીનો મંત્ર પઢાવો—મારી
‘વીવા’ કે મરણ ટાળો ખાદી વાપરજો કાળો—મારી જહેન
શાખા સરકારી નમાડી, છોડાવો એની યુલામી—મારી
વણનારા તાણા વાણો, અંત્યજને પણ જાણો—મારી જહેન
સભામાં થાજો સહુ પહેલા પા રૂપીઓ આપી જહેલા—મારી
મર્યાદા ખોટી છોડો, પામર બંધનને તોડો—મારી

રાષ્ટ્ર કિર્તન—કિંમત સાડા ત્રણ આના

સ્વદેશ ગીતામૃત.

મનોહર કાવ્યસંક્ર
કિંમત ૦-૫-

સ્વરાજ-સવારી

કેરે આવે છે સ્વરાજ સવારી આવે છે;

જગતમાં ગાળે છે,

સ્વરાજ્ય.

નર નરિંદ્ર કહેવાતું

જાણે ત્યારે જોવાતું.

જુદાં જાણે ચાંદો માંગે છે,

સ્વરાજ્ય.

જાણે રાજ્ય અહીં કરવાતા

કાળ ખિતાળો ધરવાતાં

કાળેસીલ દારસ કરવાતાં,

સ્વરાજ્ય.

મ ખિલાફતથી ચેત્યા,

જુદાં જાણે ચેત્યા,

જાણે લીલો લાલ ચઢાવે છે,

સ્વરાજ્ય.

હી જાણે પડ્યા હેઠા,

વિધવિધ લઈ બેઠા.

નહિ ચાલે જામ મારે છે,

સ્વરાજ્ય.

જ હવે તારે હાથે,

ચીધાં તુજ ગાળે.

!, કહી ના પાછા હઠીએ.

સ્વરાજ્ય.

હિંદનો ઉધારનાર.

જીઓ સખિ! હિંદનો ઉધારનાર,

દેશઘેલો ગાંધી ગુજરાતમાં

આવી સખિ! ભારતના ભાગ્યની રૂઢવાર

કિરણ કિરણ પ્રગટે પ્રભાતનાં

સાખી

ભારત માનાં બાલુડાં કરતાં દુઃખ પોકાર

અન્ન વસ્ત્ર વિણ ટળવળે દુઃખ ભરિયો સંસાર.

જીઓ સખિ! દુઃખ પાપ દૂર કરનાર

દેશઘેલો ગાંધી ગુજરાતમાં.

પ્રેમ વડે દેહતણાં કરતો જે દાન

વિશ્વપ્રેમી સંત ગાંધી માતમા

સાખી

રાજા દુઃખ કરી પીડતો, વાળી એનો વેપાર;

દુઃખ દૂર કરવા સૂચવ્યો, ચરણો તારણહાર

આવે સખિ! સૂતરને તાંતણે સ્વરાજ

થાય દૂર દુઃખ સહુ જાત

થાય હિંદ માત વિશ્વની સરતાજ

કિરણ કંઈ પ્રકાશે એ પ્રભાત

भारतकी संतान

सभी हम भारतकी संतान
 भारत शुभकी गान-राणी हम
 हमसन्तानों लग हमारी भारत भारतमान-सभी
 हमसमुझनिशेन नुहेंगे, गांधी जेवे प्राण-सभी
 मिलकर गान हम शिवा करेगे भारतकी उत्थान
 निमलुगनमें पि १। गांधी जे साभिमान-सभी हम
 अकथ अवका पाठ पढ़ेंगे कर प्रेमाभृत पान
 संजगीनि और प्रभुत्वका भारत करेगे गान-सभी
 प्रभु पुर पुरित सूरितान नित्य करेगे स्नान
 निम निम उठ जय साधनमें देवेगे वरदान-सभी
 भारत शुभकी गान-राणी

महात्मा गांधीजीने यराये!

विशाल सारुन न हों कजलमें अवेगम प्रेम
 सत्याग्रहधी अमेर कियु निर नम जे!
 निनी सरस प्रेमादि प्रेमप्रदायक
 धी त्यागनी दीक्षा प्रेमायाम जे!

॥ गानगी प्रेम प्रभु १९३३

॥ गानगी प्रेम प्रभु १९३३

साहसिक अभियान : टपाल प्रार्थना सा
श्री. दया आशा.

રડશો કે?

“જેમ જેમ દહાડો વધતો ગયો તેમ તેમ કામનો ભો વધારે વધારે જણાયો. દરોગો બહુ તીવ્રો હતો. ‘ચલાવો’ એવા પોકાર કરી રહ્યો હતો. તેમ તેમ હિંદી ગભરાતા હતા. કેટલાકને મેં રોતા પણ જોયા. એક જણનો પગ સૂંઝેલો જોયો. માફ દિલ આથી રડતું હતું. છતાં હું સહુને કહેતો હતો કે દરોગાની દરકાર ન સખતાં સાચે સાચા દિલથી કામ કરવું. હું પોતે પણ થાક્યો. હાથમાં ફોલ્લા સખત પડ્યા. તેમાંથી પાણી આવ્યાં. વાંકું વળવું એ મુશ્કેલ લાગતું હતું. અતો ફોલ્લાનીનો ભાર મણુ જેટલો જણાયો. હું તો ઇશ્વર પાસે માંગ્યા રતો હતો કે ભારી લાજ રાખે, મને આપ ગ ન કરે, ને હું કામ સખર કરી શકું એટલું મને જોર આપે. * * દરોગો મને કારવા લાગ્યો. * * આ વખતે મિ. ઝીણાભાઈ દેશાઈને મૂર્ચ્છિત થતા જોયા....”

આ વર્ણન ગાંધીજી કૃત મારો જોલનો અનુભવ નામના પાંચી અંતે આપવામાં આવ્યું છે. એનુંજ ખેતીજીકારક ભવ ગાંધીજીના જે જુદા જુદા ફોલ્લા પાણીની આવૃત્તિ પડી છે. આજેજ છ આનાની દિલ્લિદ ખીડી મોકલો. ડં નવ આના. વી. પી. સેઈઝ આના થશે.

૧૯ સાહિત્ય મંદિર, સુરત.

ખહેનો પ્રત્યે

ખહેની સ્વરાજ શાથી આવશે રે લોલ
 એનો બતાવ રાજમાર્ગ જો—ખહેની
 પરદેશી કાપડ છોડતાં રે લોલ,
 પ્રાપ્તિ સ્વરાજની થાય જો—ખહેની
 શુદ્ધ સ્વદેશી વ્રત પાળતાં રે લોલ,
 રંટીયાથી આવે સ્વરાજ જો—ખહેની
 બચસનાને વૈભવ ન્યાગથી રે લોલ,
 ગાદાઈ સ્થાપે સ્વરાજ્ય જો—ખહેની
 માંય વધારે સહુ કામમાં રે લોલ,
 આવે સ્વરાજ દોડાદોડ જો—ખહેની.
 દુશ્મન વિરોધીને પ્રેમથી રે લોલ,
 છતી લીધાથી સ્વરાજ જો—ખહેની.
 અંત્યજને બાંધુ ગણ્યે રે લોલ,
 પામે સ્વરાજનો પ્રસાદ જો—ખહેની.
 હોંશે જવાથી જોલમાં રે લોલ,
 જુટે સ્વરાજના બાંધ જો—ખહેની.
 બહાલાને જોલમાં મોકલ્યાં રે લોલ,
 થાય સ્વરાજ્યની મહેર જો—ખહેની.
 માતા કળે આણુ અર્પતાં રે લોલ,
 પામે સદાય સ્વરાજ જો—ખહેની

સ્વદેશાભિમાન ની વાર્તાઓ ૧-૪-૦

ભારત સંતાનોનું રણગીત

અમે તો ભારતનાં સંતાન
અમારો દેશ અમારો પ્રાણુ:-અમે.
અમારો ધર્મ અમારો પ્રાણુ:-અમે.
સ્વતંત્રતા જ્યોતિ પ્રગટાવા

ભગવો ભેળ ધરીશું
સ્વાર્થ અને લાભ મન ધન ભોળે
શ્રેય શુભ કરીશું
ગજવશુ હિન્દ તથા જયગાન-અમે
ભારતમાં અમ આન્મયજ્ઞી

અગદુળ જ્યોતિ અગદશે
આખીયે આલમનાં આપો
નહજ થાશે, અગશે,
નહજશે સ્વરાજ્યનાં નિશાન અમે
અમારો દેશ અમારો પ્રાણુ-અમે

અમારો હાથ અમારો હાથ ત્યારે

ગાંધીજી મુદ્રણાલય

લાકાલ લેખે અમવા એક કાગળ લખજો, કરેક પત્રનું
અપકામ કાગળથી કરવામાં આવે.

ભારત સંતાનોનું દેશપ્રી

અમે હિંદુ મુસલમાનો, ઉત્તર પારસી જેઃ
અમારી હિંદુ મૈયાને અમે છેવે બિચાર સા.
જણાતાં સ્થૂળથી જુદા, છતાં સંતાન ભારતના,
રમ્યાં જુદ્યાં સદા જોળે, દીપવશું દ્રવ્ય મોડીનાં.
તણશું લેદ ને ભૂલશું હવે ધરમેળના અગાડા,
અડાડીશું ખલા સાથે ખલો, અમુ દેશહિત કરવા
લડ્યા બાઝ્યા હશું પૂર્વે, પિયારી ખુનના ઘોમે,
હમે તે યાદ લાવેથી, ભલું મું દેશનું હોયે ?
અમારાં વંદ ને કુરાન, અવસ્થા ને વળી ઈજ્જત,
પૂરાણ વંદ છે અમને, હવે ના દ્રવ્ય કો કરીએ.
અમારા દેહની માટી, અહા ! આં હિંદુ મૈયાથી
બની, અતે લજે તેમાં હવે જુદાઈ શાની દે
હતા આદિ અને અતે, થશું સા એકરૂપે હા
ન જ્યાં જુદાઈનું મૂળે કહો કવાથી તહિ શાખ
કરીશું પાપની તોળા, વહાલી ઉપણ આંસ
હૃદય એકબા મહી પ્રતિબિંબ, ઝીલીશું દેશભક્તિ
હિંદુ મૈયા મૈયા મૈયા મૈયા

મુદ્રિત—૧૯૩૧

સુરત આવો ત્યારે—

ગાંધીવ સાહિત્ય મંદિરની મુલાકાત ન

૬૫૩

દરેક કહે છે કે

મહાત્મા ગાંધીજીના પત્રો.

(ખાનગી)

વાંચવાજ બોધએ કારણકે એમાં ઉન્નતિનો માર્ગ છે.
 દેશ સેવાની કુંચી છે. ડગલે ડગલે બોધ છે. આનંદ છે.
 ગાંધીજીની ખાનગી વાતો એમનો મનોભાવ સમજાવે .
 માતૃશ્રી કસ્તુરબા પરના પત્ર વાંચવા લાયક છે.

આજેજ સાત આનાની ટિકીટ ખીડો

કારણ

તમને એના વિના નહિ ચાલે.

ગાંડીવ સાહિત્ય મન્દિર—સુરત.

૨૬-પ્રકાશક બંધુભાઈ મૂળચંદ વીમાવાળા

ગાંડીવ સાહિત્ય—કેળાંખીડ સુરત

નં. ૧૨૧૪ પ્રાદ્વીયુક્ત આંબળાનું તેલ

સુરતની પ્રજા ચક્રાર છે, છતાં નિરીક્ષણ કરતાં કે પ્રજા અંધારામાં છે. બધે ફરો, શાસ્ત્રોક્ત આં તેલ કોઈ ઠેકાણે મળતું નથી. અહીં લીલોરંગ, કોપરલ ને એલચીના અર્કનું મિશ્રણ આંબળાના તેલ તરીકે વેચાય છે.

જાહેર ચેલેન્જ.

જે કોઈ તલના મીઠા તેલ પર કેવળ વસાણાં ને પુલોથી નં ૧૨૧૪ પ્રાદ્વીયુક્ત આંબળાના તેલથી વધારે સાફ તેલ બનાવી આપશે તેને રૂ. ૧૦૧ નું ઇનામ મળશે.

આ મધુર ધીરી ખુશબોનું તેલ કપુરકાચલી, પાનડી મોથ, વાળો, ઘઉંલા, મેંદી, ડમરો, કપીલો, સુખડ, પ્રાદ્વી અગર, પાનનીજડ, બાબચી, જાયફળ, જાવંત્રી, એલચી કપલેટ, કચુરો, નખલા, ને આંબળા જેવા અનેક વસાણાં પુલોથી બને છે. તેની ખાત્રી માટે અમે ભાવનગર દેર દેરે જઈ તેલ બનાવી આપેલ છે.

ભાગ ૦૧, ૧૧, ૨. કદ મુજબ.

બનાવનાર—

ચંપકલાલ મગનલાલ, ભાવનગર

એજન્ટ— ર. એન. સુરતકર, ચૌધી પુલ ઉપર
જોના હાશમભાઈ, ચૌધી બજાર, સુરત
મોજા અલાઉદ્દીન અલીભાઈ, ભાગ્યતળ

—તમારા લાભનું—

તમારે તમારું નામ લોકોમાં જાણીતું કરવું હોય
કો વધારવી હોય, ધંધાને ધપાવવો હોય તો આ ગાંડી
નકામાળા જેની હજારો નકલ દર મહિને ખર્ચ્યાજ કરે
તે એક ઉમદા સાધન છે. જાહેરખબરના લાભ ધણજ મધ્ય
રાખ્યા છે. એક વાર અજમાયશ કરી જોવા માટે મળે
અથવા લખો:—

વ્યવસ્થાપક

ગાંડીવ સાહિત્ય મંદિર

૧૮૦ કેળાંવીડ સુરત.

દવાનાં મોતી

વસંત માલતી મોતીની ખાખ વિગેરે ઉચી બા
માટે મોતી મેળવવાનું ખાસ વિશ્વાસપાત્ર અને જાણ
ક. એક વાર કામ પાડી ખાતરી કરો અને તમે બ
મળે નહિજ ચઢે. દવાના મોતીનાં અમે રૂપશિયાદિ
મળે આ લખો:—

૧. છગનલાલ ઘેલાભ ડ ખવેરી,

ખિશન દયાળ અતરવાળાની ઉ.
ખવેરીજીવર-મુંબઈ

